

26.5x35.05	1/3	8	עמוד	הארץ - the marker week	30/08/2013	38578206-9
המכללה האקדמית נתני - 2790						

{8} שידורי המהפכה
מפקד גלי צה"ל, ירון דקל, עורך בה
שינוי ארגוני היסטורי. ולא כולם
מרוצים
נתי טוקר

צילום: גדי דגון

מה שקורה עכשיו בגל"צ

מאז שמונה למפקד גלי צה"ל, ירון דקל העביר את חוק גל"צ, גיבש חזון לתחנה, ערך בה שינוי ארגוני היסטורי, ריענן את מבזקי החדשות ומתכנן שינוי משמעותי בלוח השידורים. בדרך הוא פיטר כמה טאלנטים, הפחית שכר, שינה אידיאולוגיה, התקרב לפוליטיקאים והצליח לעורר מרירות רבה בקרב העובדים. דיווחים מהשטח מאת נתי טוקר

חן בעיני גורמים פוליטיים; ומבצע מהלכי פיטורים קשים ושנויים במחלוקת של רמזות מרכזיות בתחנה. לא מעט ביקורת נשמעת גם על צורת התנהלותו האישית מול בכירים בתחנה.

"בית הספר הגדול ביותר לעיתונאים"

גלי צה"ל (גל"צ) היא עוף מוזר בשדה התקשורת, גם ברמה הבינלאומית. היא תחנת רדיו ארצית, הפועלת בצורה ל זה 63 שנה, כיהודה של חיל החינוך והנוער, ומועסקים בה גם חיילים בשירות סדיר. משרד הביטחון מממן את התחנה, לצד הכנסות מפרסומות ומתשרידי שירות.

כשרק נוסדה התחנה הוגדרו מטרותיה בין היתר להיות מכשיר ביטחון והתגוננות, אמצעי קשר יעיל לכוחות הצבא הסדיר וצבא המילואים, מכשיר לחינוך הנוער והעם ואמצעי לקליטת העולים ולהנחלת הלשון וידיעת הארץ. כיום, מרבית שידורי התחנה (90%) הם לא צבאיים.

"תחנה צבאית אינה המצאה הישראלית: לתחנות כאלה יש שורשים באירופה מאמצע שנות ה-30. ראינו את זה בכוחות האמריקאיים והבריטיים שרצו לפנות לחיילים שלהם באזורים מרוחקים", אומר ד"ר מוטי נייגר, דקאן בית הספר לתקשורת במכללת נתניה. "היתה תקופה שבה צה"ל החזיק מעושים בעומק סיני,

רקל, עיתונאי ותיק ומוערך מזה כ-30 שנה, לא שקט לרגע על השמרים מאז שנכנס לנעליו של קורמו, יצחק טוניק, שהודח על ידי אהוד ברק. הוא העביר את חוק גל"צ, גיבש חזון לגלי צה"ל וערך שינוי ארגוני היסטורי בתחנה - שכלל גם פיטורים של ראשי מדרגות ובכירים מוערכים בתחנה. רקל ריענן את מבזקי החדשות, ושוקד בימים אלה על שינוי משמעותי בלוח השידורים של התחנה. מבחינתו, הוא לא נבחר כדי לשמר את המצב הקיים, ברומה לקורמו בתפקיד, אלא בא לעשות מהפכה - ובעיקר לשנות את גלי צה"ל ולהתאים אותה למאזינים צעירים יותר.

אבל המהפכות שמוכיל רקל, ואולי הדרך שבה הוא עושה זאת והתנהלותו האישית, גוררים כלפיו ביקורת לא נעימה מצד גורמים בכירים בגלי צה"ל. שם טר ענים כי רקל עושה מאמצים מיוחדים ליצור חיבורים פוליטיים עם מקבלי ההחלטות בדרג הפוליטי והצבאי; מנסה "לאזן" את שידורי התחנה לטענותם כדי למצוא

הסימנים לשאיפה של רקל לרוץ לצד הימני של המפה הפוליטית התחילו עוד קודם. באוקטובר 2012, כמה חודשים לאחר שמונה למפקד התחנה, הוציא דובר גלי צה"ל הודעה רשמית על כך שרקל החליט לפסול לשידור את שירו של יזהר אשדות "עניין של הרגל", שמביע מחאה על ההרג והאכזריות בפעילות חיילי צה"ל בשטחים. אף שאשדות ורקל כבר סיכמו ביניהם בפגישה מוקדמת שהשיר לא יושמע בראיון שנערך עם אשדות, טרח רקל להפיץ הודעה שהוא פסל את השיר לשידור. בגלי צה"ל הסבירו אז כי "אין מקום בגלי צה"ל לחגוג היום באופן מופגן שיר המגנה ובז לחיילי צה"ל" - אבל בכירים בתחנה אומרים כי "זו היתה הזדמנות עבור רקל לסמן לאנשים למעלה לאיזה כיוון הוא לוקח את התחנה".

הטענות סביב קיום האירוע וההודעה על פסילתו שירו של אשדות הן רק טיפה אחת בתוך הגלים השורצים את תחנת הרדיו הצבאית בחודשים האחרונים.

סוף אפריל קיימה גלי צה"ל ערב מחווה מיוחדת בנמל תל אביב למשורר אורי צבי גרינברג, במסגרת תוכניתו של ערן סבאג. היה זה לאחר שני אירועים דומים, שהוקדשו לא.ד. גורדון ולמהפכן לאון טרוצקי. אלא שהפעם, הבחירה במשורר המזוהה עם הצד הימני של המפה הפוליטית היתה בעיקר של מפקד גל"צ בשנה וחצי האחרונות, ירון דקל.

מדוע החליט רקל להתערב בבחירת הדמות שת' ככב באירוע? תלוי את מי שואלים. על פניו, רקל לא מסתיר בפני אנשי התחנה את הרצון שלו לאזן את שידוריה, ולהימנע מתכנים "שמאלניים מדי". אבל כמה בכירים בגל"צ מהעבר ומהווה משוכנעים כי עבור רקל זה צעד נוסף בניסיונותיו לקבל גיבוי מהצד הימני של המפה הפוליטית. האירוע, הם סבורים, היה כעי בורו הזדמנות להזמין פוליטיקאים מהקואליציה, וגם את ראש הממשלה בנימין נתניהו ורעייתו שרה (שלא הגיעו בסופו של דבר), במטרה לקדם את האינטרסים של התחנה.

מבחינת רקל, ההחלטה לערוך את הערב סביב דמותו של גרינברג מגובה בנימוק הגיוני אחר - לתת כבוד למשורר ישראלי נערץ לפני שעורכים אירועים אחרים למשוררים מהעולם. רקל סבור כי תפקידה של גל"צ הוא להרחיב דעת, וראוי שתערוך אירוע למשורר רב בסדר גודל כזה. סבאג אומר כי "לא הופעלו עלי לחצים. אני לא מעורב בפוליטיקה".

במאי זימן דקל את ראשי המחלקות בגל"צ לסיוור שערך להם ראש עיריית תל אביב, רון חולדאי, שאחריו התיישבו כולם לארוחה במסעדה היוקרתית יונה בנמל תל אביב - על חשבון העירייה. "זה משהו שלא היה בעבר בתחנה. אנשים לא הבינו למה הם צריכים לממן לנו את הארוחה", אומר גורם בתחנה

פקד. לשלב הסופי במרוץ למפקד גל"צ הגיע גם גולן יוכפז, איש גל"צ ותיק, מגיש "בוקר טוב ישראל" וכיום מנכ"ל חרשות 10, שהיה המועמד המועדף על בכירים בתחנה. כסביבת דקל סבורים שזו הסיבה שמלכתחילה לא ניתנה לו הזדמנות לבצע שינויים. בנוסף, דקל הגיע לתחנה בתקופה סוערת של קשיים בחוץ ההעיסקה של אנשי התחנה, ונאלץ להתערב בתחום הסבוך הזה כבר בתחילת הקרנציה שלו.

במהלך שיחה עמו, דקל נוהג לעתים תדירות להרים את קולו או לחבוט על השולחן בנחרצות כשחשוב לו להעמיר דברים על דיוקם. את העוצמה שיש בידיו כמפקד התחנה הוא נוהג להבהיר שוב ושוב לבני שיחו – וגם למאזינים. בתחנה היו שמתחו ביקורת על החליטותו להעלות לאוויר תשדיר קידום לתוכניות ששודרו מרחבי המדינה, כשברפואה נשמע קולו של אלוהים פו"נה לדקל (בתפקיד משה רבנו) ומורה לו לצאת לתור את הארץ.

דקל חתום על הישג משמעותי ברור – העברת חוק גל"צ בכנסת. במשך שמונה שנים פעלה גל"צ ללא חקיקה קבועה בנוגע לשידור החסויות ותשדירי השי"רות – שאחראי ל-19.2 מיליון שקל מתוך תקציב שנתי של כ-40 מיליון שקל (השאר מגיע מתקציב משרד הביטחון). בכל שנה הוארך החוק המאפשר לה לשדר חסויות בשנה נוספת בהוראת שעה.

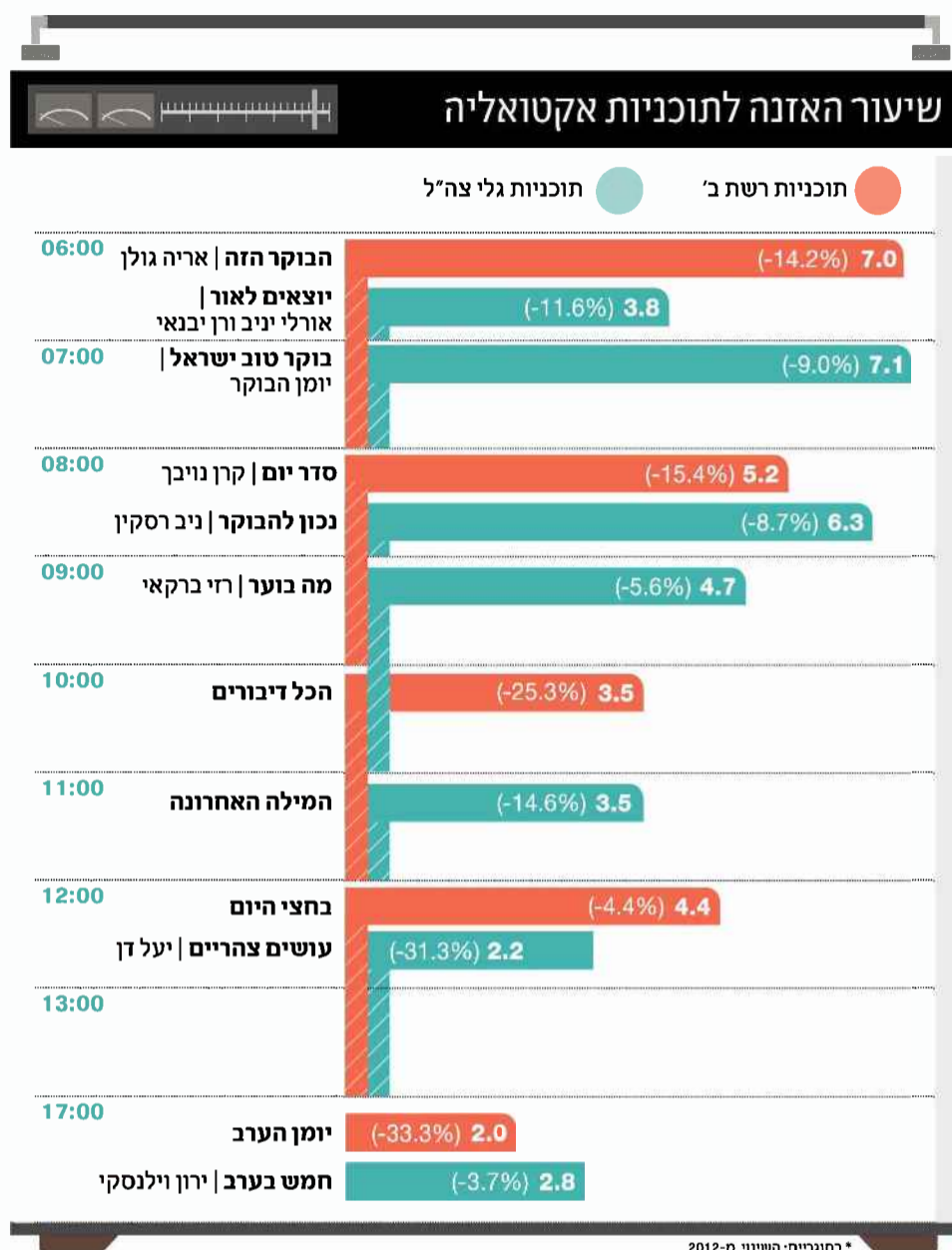
אנשי הרדיו האזורי ניסו בעבר להיאבק בחקיקה הזאת ולמנוע מגל"צ לפרסם, בטענה כי הדבר בא על חשבונם, אבל כעת – בין השאר בעקבות פשרה שקובי עת שישודרו רק 4.5 דקות חסויות בשעה – בגלי צה"ל מתכוונים להגדיל את ההכנסות מפרסום.

אלא שהעברת החוק היתה כרוכה מצד דקל בפי עילות לובינג מאומצת. כמו רבים מחבריו בערוצי הטלוויזיה המסחריים, הכתב הפוליטי המוערך נאלץ בשנה האחרונה לחזר על פתיחהם של פוליטיקאים מכל הצדדים, להסתודד שעות ארוכות עם ח"כים ושרים, ולשכנע אותם לתמוך בחקיקה.

דקל סבור שהמעורבות שלו בתחום אינה בעייתית, כל עוד אין לה השפעה על שידורי התחנה. מבחינתו, עדיף היה שהוא יעשה את העבודה השחורה, ולא ידכוש שידורי לובינג ויחטוף ביקורת. לפי דקל, המדרד המדי רכזי הוא אם המעורבות הפוליטית הזאת משפיעה על שידורי התחנה – ומבחינתו התשובה שלילית לחלוטין. התחנה, הוא סבור, היא החופשית ביותר בישראל, ומי שקרת בהוגנות גם את הזירה הפוליטית וגם תחומים של הון ושלטון, שבהם חוששים לעסוק גופי התקשורת הפרטיים. הראיה לכך, הוא מדגיש, היא הסיקור הנרחב שניתן לפרשת הרפז בתחנה, גם אם היא לא נעזמה לגורמים בכירים בצבא או במערכת הביטחון, ולא לאיש שמינה אותה – אהוד ברק.

דקל מדגיש גם צורך ליצור קשר הדוק עם בכירים בצבא – שאותם התחנה צריכה לא פעם לסקר. לאני שי התחנה נערכים עוד ועוד ביקורים ביחידות צה"ל השונות, וקצינים בכירים מגיעים לביקורים בתחנה. מבחינת דקל, זה אך טבעי שכראש חלק ממערכת הביטחון הוא ישמור על קשרים הדוקים עם גורמים אחרים בצבא – אך המבקרים אותו טוענים כי העובדה שדקל סמוך על שולחנה של מערכת הביטחון גורמת לו לא פעם ללכת צעד אחד רחוק יותר מאשר קודמיו בתפקיד, ולא להתעמת עם בכירים במערכת. כך לדוגמה, רובר צה"ל קבע בשנה האחרונה הודאות קשוחות יותר בנוגע לראיונות עם חיילים. רובר צה"ל גם דרש להפסיק את שידורי השירותים ב-2012, בראשונה מזה 33 שנה, למורת רוחם של אנשי גל"צ והאגודה למען החייל. האירועים האלה, אומרים בגל"צ, התרחשו רק משום שדקל לא הסכים להתעמת עם רובר צה"ל.

דקל לא מכחיש שחשוב מאוד לחזק את הקשר בין התחנה לצבא, כי אסור לשכוח שמדובר בתחנה צבאית. ואולם הוא מדגיש שאין קשר בין הרצון לחזק את הקשר לבין הסיקור העיתונאי של הצבא או משרד הביטחון, והתחנה מסקרת בהרחבה את פרשת הרפז ומתנתת ביקורת על תקציב מערכת הביטחון, לעתים בדרכים שגם הצבא אינו רווה מהן נחת. גל"צ, הוא מבהיר, פו"נה על רקע של פי שיקולים עיתונאיים מקצועיים. בגל"צ סבורים כי המאמצים שעושה דקל לחבר את התחנה לגורמים פוליטיים נרחבים יתר על המידה

כמו רבים מחבריו בערוצי הטלוויזיה המסחריים, הכתב הפוליטי המוערך נאלץ בשנה האחרונה לחזר על פתיחהם של פוליטיקאים מכל הצדדים, להסתודד שעות ארוכות עם חברי כנסת ושרים, ולשכנע אותם לתמוך בחקיקה

מורכב עבודו. היו שטענו כי חוסר הניסיון הניהולי גרם לו לעשות טעויות רבות. אחרים טוענים כי זו אישיותו שמביאה את התחנה לתסיסה. "הוא יעשה הכל כדי להותיר את חותמו בתחנה", אומר בכיר בגל"צ. בחודשים האחרונים רווי שיח המסדרונות בתחנה בלא מעט תרעומת על המפקד החדש ובחששות בכירים לגבי עתיד התחנה. החודשים הקרובים יהיו מכריעים עבור רבים מאנשיה. בכירי התחנה כוססים ציפורניים בימים אלה לקראת ההכרעות בנוגע ללוח השידורים החדש של התחנה, שינוי משמעותי שדקל מתכוון לבצע לאחר 15 שנה שבהן לוח השידורים לא שונה, כתוצאה ממנו עשויים מגישים בכירים למצוא עצמם בחוץ.

"הגון, מקצועי ומחובר טוב פוליטית"

דקל, 49, החל את דרכו בגל"צ לפני 30 שנה, ועבר בה עשור. תפקידו הכולל היה כתב לענייני מפלגות. למעשה, הוא הראשון מבין מפקדי גל"צ שהחל את דרכו בתחנה. "אני שמח שהוא בתחנה, הוא בחור הגון, מקצועי, הוא בא לעבוד – והוא איש גלי צה"ל", אומר שלונסקי. "הוא גם מחובר טוב פוליטית, זה חשוב". לאחר מכן עבר דקל לערוץ 1 וקול ישראל, עבד כשנתיים בערוץ 2 בתחילת דרכו וחזר לרשות השידור, שם שימש הכתב בווינגטון. רוב אנשי גל"צ כלל לא רצו בתחילה את דקל כמי

תו של אבי בניהו כמפקד התחנה, הביא לכך שבקורס העיתונאים האחרון היו 40% מהמשתתפים מיישובי פריפריה, 25% היו חובשי כיפות ו-60% היו נשים. היעד של דקל כיום הוא לקבל 30 חיילים במחזור הבא מבני העדה האתיופית. גל"צ צריכה להיפתח לאוכלוסיות נוספות, הוא מבהיר, ומתכוון ליצור העדפה מתקנת לחיילים מהפריפריה – כולל הקלה בתנאי הקבלה. אין חולק על כך שמישהו היה צריך לעשות סדר בתחנה הצבאית. גם ראשי המחלקות בתחנה, שהשי תתפו בסדנא מיוחדת שקיים דקל, הודו כי ריבוי התפקידים יוצר סרבול בתפקוד התחנה, שיש כפילויות רבות, ושכשורה התחנה אפשר לייצל את הפעילות – גם לשפר את השידורים וגם לחסוך כסף לתחנה, שצברה בשנים האחרונות גירעונות של מיליוני שקלים.

כל מכריו של דקל מייחסים לו מוטיבציה אדיבה. הוא מגיע לתחנה ב-7:00 בבוקר ולעתים מסיים את היום בשעות הקטנות של הלילה. "הוא תמיד זמין לכל שאלה, וזה רבר שלא היה אצל חלק מהמפקדים הקודמים", אומרים בגל"צ. אין גם חולק על כך שלי דקל ניסיון רב כעיתונאי מוערך, בעיקר רשות השידור, מהשנים שבהן שימש כתב פוליטי ומגיש "הכל דיבורים". באותן שנים הוא לא היסס למתוח ביקורת חריפה על גורמים פוליטיים.

דקל, זוכה פרס סוקולוב, היה לכאורה בשורה מעורבת מאוד לאנשי גל"צ, אבל גם בקרב חבריו יש שסיבירים כי המעבר מתפקיד העיתונאי לתפקיד המנהל

ואז אולי היה צורך דומה למודל המקורי של התחנות צבאיות, אבל כיום יש אנומליה כשהתחנה משרתת לאזרחים.

השרדה הראשונה של עיתונאי ישראל בגופים המדיניים הם בוגרי גל"צ, כמו אילנה רייך, יעקב אילון, אריה גולן, קרן נויבר ורבים אחרים. "זה בית הספר הכי גדול כיום בישראל לעיתונאים, וזו אחריות כבדה", נוהג דקל להגיד.

במשך השנים נשמעו לא מעט קריאות לסגור את התחנה. היו ביניהן כמובן גם גורמים בעלי אינטרסים מסחריים, בעיקר מהתחנות האזוריות, שרצו להגדיל את הנחת שלהם בהאזנה ובהכנסות מפרסום – אבל גם אישים פוליטיים מרכזיים, כמו השרה לימור לבנת, ואף אהוד ברק, בתקופתו כרמטכ"ל.

הקריאות האלה כבר כמעט אינן נשמעות לאחרי רונה, בעיקר לאחר מאבק עיקש שהובילו העיתונאים הבכירים בתחנה, הכולל שבהם הוא רוי ברקאי. "בעולם אידיאלי, שבו יש שידור ציבורי ראוי, ולא כמו שקר זה כיום בישראל, זה היה מיתר את הצורך בתחנה צבאית", אומר נייגר. "העניין הוא שאין קול ביקורתי כזה, והורדת גלי צה"ל תפגע בפלורליזם התקשורתי שקיים".

החשש המרכזי העומד כיום בפני מפקד התחנה הוא שהיא תאבד את מאזיניה, שגילם הממוצע עולה והולך. אף שגל"צ הובילה מול רשת ב' במשרדי האקטואליה בבוקר בסקר TGI האחרון, דקל רואה לנגד עיניו את הגיל הממוצע של מאזיני התחנה, שמגיע ל-40 ויותר. מול עיניו של דקל נמצאת גם העובדה שהגיל הממוצע של מגישי גל"צ הוא 53, ואת זה הוא סבור שצריך לשינוי. בעוד שבבעבר התחרות המרכזית של גל"צ היתה מול רשת ב', דקל ממקד את עיקר מאמציו בתחרות מול הרדיו האזורי, שמושך יותר ויותר צעירים.

השינוי המשמעותי הראשון בהקשר הזה היה השינוי של מבוקר החרשות של התחנה לקליפ קופצני וקצר, תחת הסלוגן "מה שקורה עכשיו". גורם בתחנה מספר כי את העבודה על שינוי המהדורה עשה דקל בחשאי, עם שניים-שלושה אנשים בתחנה, ורק לאחר שכל החומרים כבר הופקו הוא זימן אליו את בכירי התחנה להתייעצות.

"היה ברור שהכל כבר סגור והוא החליט, וכל המיטרה היתה רק כאלו לשמוע את דעתנו. הוא פעל כך גם בתחומים נוספים, כמו בגיבוש חזון גל"צ, כשכינס אותנו והיה ברור שאנחנו צריכים לאשר את המסמך שהוא כתב", אומר בכיר בתחנה. "בפועל הוא יותר על ערכים ותיקים של גל"צ, כמו 'מדברים מהשטח' או 'כל הזמן', וזה יפגע בתרמית של התחנה".

מבחינת דקל, העבודה על המהדורות החדשות נעשתה תוך התייעצות עם הגורמים האחראיים בגל"צ על תחום הקריינות והאקטואליה, ולא היה שום צורך במעורבות של אנשים נוספים – מה גם שזו היתה עשויה לגרום לדליפת העניין לתקשורת. המהדורות החדשות, מבחינתו, נעשו לאחר עשרות פיילוטס ועבודת מטה מאומצת, שהובילה ל"מוצר טוב ואיכותי".

לשיטתו של דקל, השינוי במהדורות החדשות נדרש כחלק מהמטרה שהציב לנגד עיניו – לפנות לקהלי יעד צעירים יותר. אלא שבכירים בתחנה לא משוכנעים שהיעד הזה הוא הנכון. "גלי צה"ל היא תחנה ציבורית, שצריכה לספק תכנים איכותיים לציבור", אומר בכיר בתחנה. "אנחנו לא אומרים להיות הרדיו האזורי, אלא לתת שידור איכותי לציבור". דקל דוחה את הטענות האלה. מבחינתו, אם לא יתבצע שינוי בגל"צ כעת – היא תאבד את מאזיניה ולא תהיה רלוונטית כלל.

"גלי צה"ל וגלגלצ מוכיחות את עצמן יותר מתימיד, מבחינת המענה לעניין החדשות, כך שלא יהיה רק את תחנות קול ישראל. גלגלצ היא פתרון יוצא מן הכלל לצעירים", אומר משה שלונסקי, שבתקופתו כמפקד גל"צ הקים את גלגלצ. "גלי צה"ל היא תחנה אקטואליה ושם היא צריכה להיות, אבל צריך לשלב בה יותר צעירים ולשמור על רוח צעירה".

מבחינת דקל, המהפכה האמיתית שהוא מעוניין לחולל בתחנה שונה לגמרי: שינוי בתמהיל החיילים המשרתים בה. דקל פעל בתקופתו להסדר אפשרות לינה ל-20 חיילים מהפריפריה, וכיום הוא פועל כדי להרחיב את אפשרות הלינה לחיילים נוספים. דקל רואה לנגד עיניו יעד – לקלוט כמה שיותר חיילים מאוכלוסיות מודרות, דתיים, תושבי פריפריה ובעיקר עולי אתיופיה. השינוי, שהתחיל בפועל עוד בתקופת

26.3x25.78	3/3	עמוד 10	הארץ - the marker week	30/08/2013	38578348-6
המכללה האקדמית נתני - 2790					

בניין גלי צה"ל. "חלק מהפיטורים היו החלטות לא מקצועיות"

משה שלונסקי: "אני שמח שדקל בתחנה. הוא בחור הגון, מקצועי, הוא בא לעבוד - והוא איש גלי צה"ל. הוא גם מחובר טוב פוליטית, וזה חשוב. גלי צה"ל וגלגלצ מוכיחות את עצמן יותר מתמיד מבחינת המענה לעניין החדשותי"

דקל רואה לנגד עיניו יעד: לקלוט כמה שיותר חיילים מאוכלוסיות מודרות, דתיים, תושבי פריפריה ובעיקר עולי אתיופיה. כך, בקורס העיתונאים האחרון היו 40% מהמשתתפים מיישובי פריפריה, 25% היו חובשי כיפות ו-60% היו נשים. היעד שלו כיום הוא לקבל 30 חיילים במחזור הבא מבני העדה האתיופית

החלטה נוספת שעוררה סערה בתחנה היתה להשיק בתקופת הבחירות תוכנית סאטירה יומית, שאמורה היתה לבוא על חשבון ביטולה של התוכנית "המלה האחרונה". דקל שאף לבטל לחלוטין את התוכנית, אלא שלחץ שהופעל עליו גרם לו לשנות את החלטתו, ולהוריד שעה מהתוכנית "עושים צה"ריים" של יעל דן כשביל תוכנית הסאטירה. בפועל, תוכנית הסאטירה ירדה מהאוויר לאחר שלושה חודשים. דקל מודה כי שאכן התלבט בנוגע לשיבוץ של התוכנית החדשה, אך לא קיבל את החלטתו על בסיס לחצים.

בשלב זה ביטל דקל את "המלה האחרונה" בימי חמישי, ובמקום זאת העלה לאוויר תוכנית חדשה של יועז הנדל, לשעבר ראש מערך ההסברה הלאומי, יחד עם הכתב הפוליטי ספי עובריה. המהלך לווה בקיצוץ שכר לטאלנטים שמגיישים את "המלה האחרונה", בהם אברי גלעד, עירית לינור, ג'קי לוי וקובי אריאלי.

דקל סבור כי את ההחלטות האלה מגיעות בעיי קר מכיוון שאנשים לא רוצים להסתגל לשינויים. השינוי הארגוני, מבחינתו, נעשה לאחר ש-17 מנהלי המחלקות התבקשו לחוות את דעתם, אבל רק ארבעה מהם עשו זאת. גם הוא מודה שבמקרים מסוימים הוא צריך להיות רגיש וקשוב יותר, אבל הוא משוכנע כי השינויים שנעשו היו נחוצים. זאת, לאחר שמפי קדי גל"צ הקודמים לא העזו לבצע שינויים מקיפים במבנה הארגוני של התחנה. הוא כאן בשביל לקבל החלטות קשות, ומבהיר שאנשים יעברו אך ורק לפי ההחלטות שהוא מקבל.

דקל מודה כי חזר בו מהחלטה קודמת בנוגע ליוכפז. כיום הוא סבור כי יש ניגוד עניינים מובהק בכך שמנכ"ל בחברה חדשות מתחרה עובר גם בגי"צ. במקביל, הוא הקים גם ועדה מיוחדת, בראשות ד"ר יובל קרניאל, שאמורה לבחון את סוגיית ניגודי העניינים בעבודתם של אנשי התחנה, ולא מן הנמנע כי עובדים בכירים נוספים בגל"צ יאלצו לעזוב או לבצע בחירות קשות. ●

בתחנה. "למה היה צריך לגרום לעזיבתה של אנטה? איזה תחליף יש לשמוליק לדרמן, שנתן סיוע אירי בארכיון? הוא הציע לאנשים בכירים תפקידים מגוודים, כיום, השפיל אותם. אלה היו החלטות לא מקצועיות, שפגעו בתחנה."

כל אנשי גל"צ יודעים שכסף לא עושים בתחנה. בעוד טאלנטים בכירים בתחנה עשויים להגיע לשכר של 20-25 אלף שקל, ראשי מחלקות ותיקים עשויים לקבל גם שכר 7,000 שקל ברוטו בלבד, במקרה אחד, ובמקרה אחר השכר הגיע ל-12 אלף שקל. מה שגורם לאנשי רדיו טובים להישאר במקום הוא בעיקר שאיפה להיות חלק מהרעיון. אנשי התחנה יודעים לספר על אחוות גל"צניקים ייחודית, שלא קיימת באף מקום אחר. "אנשי גל"צ מרוויחים שכר מזערי, ועובדים בה רק כי הם מרגישים שזה הבית שלהם. עכשיו הם ממורמרים", אומר גורם בתחנה.

אחד המקרים שעוררו סערה היתה הוראה של דקל להשעות את יוכפז מתפקיד המגיש של "בוקר טוב ישראל". יוכפז ודקל היו ירידים בעבר, ובפי גישה ביניהם סוכם כי אין ניגוד עניינים בעבודתו הנוספת של יוכפז, ואף נחתם עמו חוזה חדש, עד מרץ 2014. אלא שלפתע, לפני כחודשיים, קיבל דקל החלטה אחרת - והשעה את יוכפז.

יכול להגיד לך יום לפני שהוא חייב אותך בתחנה ויע"ש ה הכל כדי שתישאר, ויום למחרת מודיע לך שאתה מפוטרת", אומר גורם בגל"צ. "במקום לשבת באופן מסודר עם אנשים הוא מציע להם הצעות מגוחכות של לעבוד בחצי משרה, או לעבור לתפקיד אחר. בנוסף, לפני כל פיטורים רצות שמועות בכל התחנה, ורק אחרי זה הוא מודיע. הוא גם לא התייעץ עם אנשי התחנה כיצד לערוך את השינוי הארגוני". גורם נוסף בתחנה מציין כי הנפגעים מהקיצוצים הם בעיקר העיתונאים, בעוד ההנרסאים והטכנאים, הנהנים מגיבוי ההסדרות, זוכים לשכר גבוה - ולא נפגעו עד כה.

האירוע הראשון היה החלטתו של דקל, חודשיים לאחר שנכנס לתפקידו, לפטר את דליק ווליניץ מהתוכנית "וצאים לאור". ווליניץ הנרגז התראיין אז, ואמר כי "הוא אמר לי: 'דליק, אני מוריד אותך מהאוויר. מתי נוח לך ללכת?'. זו לא היתה שיחה, הוא לא בא לשמוע אותי, הוא בא להוריד הוראה. הוא לא מכיר את התוכנית שלי. הוא שמע אותה אולי פעם, פעמיים. זה לא מספיק בשביל לקבל החלטה כזאת". רבים מאנשי גל"צ סבורים כי הויתורים של דקל על כוח אדם איכותי היו טעות. "הוא הביא לעזיבתם של אנשים עם ניסיון מצטבר אדיר. אנשים שמכירים את התחנה, ויודעים לעשות רדיו", אומר בכיר

המשך מהעמוד הקודם

דה, ולעתים בעייתיים. כך למשל, במאי זימן דקל את ראשי המחלקות בגל"צ לסיור שערך להם ראש עיריית תל אביב, רון חולדאי, שאחרי התיישבו כולם לארוחה במסעדה היוקרתית יונה בנמל תל אביב - על השכונ העירייה. "זה משוה שלא היה בעבר בתחנה. אנשים לא הבינו למה הם צריכים לממן לנו את הארוחה", אומר גורם בתחנה.

בגל"צ אמרים בתגובה כי בדומה לכל מערכת עיי תונאית, במשך כל השנה גל"צ עורכת סיורים שבהם נפגשים עם אנשים במקום פעולתם או עבודתם הטי בעי, וכך גם היה בסיור המוזכר.

בהקשר של היחסים עם גורמים בעלי השפעה, הוד כרה גם השתתפותו של דקל כמנחה בחתונה של שר הפנים גרעון סער והעיתונאית גאולה אבן. לשואלים אותו בעניין זה הוא משיב כי הוא חבר קרוב של אבן במשך שנים רבות, הוא שמח להשתתף בחתונה והוא ישמח גם בהגיגות לאחר לידת ילדם, ולא תהיה לכך כל השפעה על אופן הסיקור של סער.

אושיות בכירות פוטרו

בשנה האחרונה עזבו את גל"צ - פוטרו או אולצו להתפטר - אושיות בכירות שליוו את התחנה שנים רבות. אפשר למנות בהם את מנהל פיתוח התוכן גלעד אמיליו שנקר, ראש חטיבת התרבות אתי אנטה-שגב, ראש מחלקת התעודה והקריין אהוד גרף, מנהל האר"כיון שמוליק לדרמן, ראש מחלקת חיילים וצבא עומד פרנקל - שהוחלף על ידי טלי ליפקין-שחק - ועובדים בכירים נוספים.

הרקע לשינויים האלה הוא בעיקר הרה-ארגון המי קיף שביצע דקל בתחנה. במקום שמונה מחלקות ו-18 מנהלים הכפופים לדקל, הוחלט להקים שלוש מחלקות בלבד - אקטואליה, תוכניות וגלגלצ. מבחינת דקל, השינוי הארגוני נערך תוך התייעצות עם גורמי מקצוע, ולאחר שהתברר כי ריבוי המחלקות גורם לפגיעה בעבודת התחנה.

אלא שהדרך שבה עזבו או פוטרו בכירים בתחנה מעוררת לא מעט תרעומת בקרב אנשי גל"צ. "דקל